

Adressi nro 8

Et ole poissa kokonaan,
jäi muistosi sydämiin asumaan.

Hiljaa, hiljaa kuljen
tietä ikiuneen.
Silmäni mä suljen,
aika levon on.

Surun kyynelten läpi loistavat
onnellisten päivien muistot.

Pieni sävel sydämeen soimaan jää,
ja muisto kaunein, joka lämmittää.

Siellä kukkia täynnä on maa,
siellä uupuneet levätä saa.

Ei mikään voi kuolla, ei kukat, ei tuuli,
ei rakkaus kuolla voi.
Ohi polku vai kulkee ja kukat jää taakse
ja muualla tuuli soi.

Saakoon taivas tähtineen
ottaa syliinsä väsyneen.

On aika eron ja jäähyväisien,
muistoissa kirkkaus
onnellisten päivien

Päivä kun nousee, niin sammuvi tähti.
Ei se ijäks sammu, ken elämästä lähti.
Nukkuos tähti helmassa päivän.

Hiljaa, hiljaa kuljen
tietä ikiuneen.
Silmäni mä suljen,
aika levon on.

Nyt alkoi matkasi viimeinen,
joka johtaa luo kirkkaiden tähtien.